

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΛΑΝΔΡΙΟΥ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ-ΝΟΜΟΣ 3869/2010

Αριθμός απόφασης:

.....50...../2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΛΑΝΔΡΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Έλενα Οικονομίδου, που ορίστηκε νόμιμα, και την Γραμματέα Μαρία Παπαγρηγορίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 30^η Οκτωβρίου 2020 για να δικάσει τις επόμενες υποθέσεις μεταξύ:

Α. ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ-ΚΑΘ' ΟΥ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

ο οποίος
παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Μιχαήλ Κούβαρη, ο οποίος κατέθεσε
προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λιόλου αρ. 86, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε. 2. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία» και το διακριτικό τίτλο «Eurobank», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», λόγω διάσπαση της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύστασης της πρώτης τραπεζικής εταιρίας, η οποία δεν παραστάθηκε. 3. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, με ΑΦΜ 094014298, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της
....., η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΗΝ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΩΣ ΠΡΩΤΟΦΕΙΛΕΤΡΙΑΣ:

η οποία δεν παραστάθηκε.

ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της εταιρίας με την επωνυμία «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με τον διακριτικό τίτλο «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Παραδείσου αρ. 16, με ΑΦΜ 800858891, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως μη δικαιούχου διαδίκου και ως εντολοδόχου, ειδικού πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», η οποία εδρεύει στο Corporation Trust Centre, 1209 Orange Street, City of Wilmington, Delaware 19801, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, και η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία ασκώντας προφορικά κύρια παρέμβαση παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της ο οποίος κατέθεσε δικόγραφο κύριας παρέμβασης-προτάσεων.

Β. ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ-ΚΑΘ' ΗΣ Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

....., η οποία παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Λιόλου αρ. 86, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε.

ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΘΝ Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΕΓΓΥΗΤΗ: εργαίου κατοίκου ο οποίος δεν παραστάθηκε.

ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της εταιρίας με την επωνυμία «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με τον διακριτικό τίτλο «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», η οποία εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, οδός Παραδείσου

2^ο φύλλο της με αρ.50...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

αρ. 16, με ΑΦΜ 800858891, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως μη δικαιούχου διαδίκου και ως εντολοδόχου, ειδικού πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», η οποία εδρεύει στο Corporation Trust Centre, 1209 Orange Street, City of Wilmington, Delaware 19801, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, και η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία ασκώντας προφορικά κύρια παρέμβαση παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της ο οποίος κατέθεσε δικόγραφο κύριας παρέμβασης-προτάσεων.

Ο ως άνω πρώτος αιτών ζητεί να γίνει δεκτή η από 21-10-2013 αίτησή του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 798/24-10-2013, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίσθηκε αρχικά να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 4^{ης}-11-2022 και κατόπιν του αυτεπάγγελτου επαναπροσδιορισμού των υποθέσεων του ν. 3869/2010, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4 του ν. 4336/2015 και δυνάμει της από 16-10-2016 πράξης αυτεπάγγελτου επαναπροσδιορισμού της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου, για τη δικάσιμο της 11-5-2018, κατά την οποία αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, οπότε η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού πινακίου και συζητήθηκε. Η ως άνω δεύτερη αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 21-10-2013 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 799/24-10-2013, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίσθηκε αρχικά να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 4^{ης}-11-2022 και κατόπιν του αυτεπάγγελτου επαναπροσδιορισμού των υποθέσεων του ν. 3869/2010, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4 του ν. 4336/2015 και δυνάμει της από 16-10-2016 πράξης αυτεπάγγελτου επαναπροσδιορισμού της Ειρηνοδίκη του παρόντος Δικαστηρίου, για τη δικάσιμο της 11-5-2018, κατά την οποία αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, οπότε η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά του σχετικού πινακίου και συζητήθηκε. Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση των ως άνω υποθέσεων, οι οποίες συνεκφωνήθηκαν, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις με αρ. 4977/29-10-2013 και 5014/29-10-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανάσιου Νικ. Μπουσδούνη, που προσκομίζει ο αιτών, προκύπτει ότι αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 4-11-2022, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πρώτη και τη δεύτερη των καθ' ων αντίστοιχα. Ακολούθως, μετά τον προαναφερθέντα αυτεπάγγελο επαναπροσδιορισμό των υποθέσεων του ν. 3869/2010, η γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου ανάρτησε πίνακα των επαναπροσδιορισθεισών υποθέσεων και κοινοποίησε μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις καθ' ων τη νέα δικάσιμο για την συζήτηση της ως άνω αίτησης, ήτοι την 11-5-2018. Κατά δε τη δικάσιμο εκείνη, η συζήτηση της αίτησης αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Πλην όμως, αυτές δεν εμφανίσθηκαν κατά την ανωτέρω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει επομένως να δικαστούν ερήμην, δεδομένου ότι η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση των διαδίκων (άρ. 226 παρ. 4 εδ. δ' και 741 ΚΠολΔ). Ωστόσο, η συζήτηση θα προχωρήσει σαν να ήταν αυτές παρούσες (741 και 744 ΚΠολΔ). Σημειώνεται εδώ ότι δεν εξετάζεται η κλήτευση της προς ην η κοινοποίηση, καθώς πρόκειται για πρωτοφειλέτρια δανειακής υποχρέωσης στην οποία ο αιτών έχει συμβληθεί ως εγγυητής και, εκ του νόμου (άρ. 5 παρ. 1 εδ. α' του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 του ν. 4161/2013 και ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης), δεν υφίσταται υποχρέωση προς κλήτευση του πρωτοφειλέτη των δανείων του αιτούντος, παρά μόνο των πιστωτών και του εγγυητή. Εξάλλου, δεν διατάχθηκε ούτε η κλήτευσή της από τον αρμόδιο δικαστή κατ' άρ. 748 παρ. 3 ΚΠολΔ και, ως εκ τούτου, η προς ην η κοινοποίηση, η οποία ούτε άσκησε παρέμβαση προκειμένου να μετάσχει στην παρούσα δίκη, δεν έχει καταστεί διάδικος σε αυτήν από μόνη την απλή απεύθυνση της αίτησης προς αυτήν (ΑΠ 1103/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 646/1975 ΝοΒ 24.50, Εφαθ 4621/1981 ΕλΔνη 22.646, ΜΠΠειρ 190/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την ως άνω πρώτη υπό κρίση αίτηση, όπως το περιεχόμενο αυτής παραδεκτά (άρ. 741, 224 εδ. β' και 745 ΚΠολΔ) διορθώθηκε και συμπληρώθηκε με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του αιτούντος που επαναλαμβάνεται με τις προτάσεις του, ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις πιστώτριές του, που αναφέρονται (οι

3^ο φύλλο της με αρ.50...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

χρηματικές οφειλές) στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί να κληθούν οι πιστώτριες του να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με το προτεινόμενο από τον ίδιο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, να γίνει δεκτό και να επικυρωθεί το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υποβάλλει, άλλως, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών του, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, και να εξαιρεθούν από τη διαδικασία ρευστοποίησης άπαντα τα περιουσιακά του στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, ως το Ειρηνοδικείο του τόπου κατοικίας του αιτούντος, προκειμένου να δικαστεί κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρ. 3 ν. 3869/2010, 741 επ. ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η διαδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού, όπως ειδικότερα προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 του ν. 4161/2013, ο οποίος τροποποίησε τα άρθρα 2, 4 και 5 του ν. 3869/2010, και για το παραδεκτό της συζήτησής της κλητεύθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα οι πιστώτριες του αιτούντος, όπως προκύπτει από τις με αρ. 4977/29-10-2013, 5014/29-10-2013 και 4986/29-10-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Λθανάσιου Νικ. Μπουσδούνη. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή σε άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους (άρ. 13 παρ. 2 του ν. 3869/2010). Σημειώνεται δε ότι, εφόσον η αίτηση κατατέθηκε πριν την 1-1-2016, χρόνο έναρξης του νέου ΚΠολΔ, με τον οποίο τροποποιήθηκε και η διάταξη του άρθρ. 94 παρ. 1, δεν πάσχει από ακυρότητα επειδή υπογράφεται και κατατέθηκε από τον ίδιο τον αιτούντα και όχι από πληρεξούσιο δικηγόρο, καθόσον η διάταξη του άρθρ. 94 παρ. 2 περ. α' ΚΠολΔ με την προηγούμενη μορφή της ερμηνεύτηκε ως επιτρέπουσα την αυτοπρόσωπη παράσταση από το διάδικο στο ειρηνοδικείο και χωρίς δικηγόρο, και, συνακόλουθα, ότι και το δικόγραφο της αίτησης του άρθρ. 4 του ν. 3869/2010 μπορεί να υπογράφεται από τον οφειλέτη και να κατατίθεται αυτοπροσώπως από τον ίδιο, χωρίς να δημιουργείται από το λόγο αυτό ακυρότητα (ΕιρΔύμης 17/13, ΕιρΠατρ 171/13, 444/15, 350/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και 58/13 με σύμφωνο σχόλιο Κρητικού Δνη 54/13, Βενιέρης-Κατσάς εκδ. 3η σελ. 216 επ.). Περαιτέρω, η

αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 11 του ν.3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από τον ν. 4161/2013, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά, συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνεται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει –κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση– σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής τους. Πλην όμως, μη νόμιμα και ως τέτοια απορριπτέα τυγχάνουν: α) το αίτημα να κληθούν οι πιστώτριες του να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με το προτεινόμενο από τον ίδιο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, καθώς η υποβολή των απόψεων των πιστωτών επί του προτεινόμενου από τον οφειλέτη σχεδίου διευθέτησης οφειλών δεν αποτελεί αίτημα προς το Δικαστήριο, αλλά υποχρέωση των πιστωτών του αιτούντος ενεργοποιούμενη από την επίδοση της αίτησης σε αυτούς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 5 παρ. 1 εδ. β' του ν 3869/2010, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 του ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α 143/14-6-2013) και ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης, β) το αίτημα επικύρωσης του σχεδίου διευθέτησης οφειλών, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή του τροποποιημένου από τους διαδίκους σχεδίου δεν αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 προς το δικαστήριο, αλλά δυνατότητα που παρέχεται στους διαδίκους σε περίπτωση ελεύθερης συμφωνίας τους ή σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών όταν συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη του συμβιβασμού, επικυρώνει το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, το οποίο αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού (άρ. 7 ν. 3869/2010), και γ) το αίτημα να εξαιρεθούν από τη διαδικασία ρευστοποίησης άπαντα τα περιουσιακά του στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση, καθώς νόμιμα ζητείται η εξαίρεση από τη ρευστοποίηση μόνο του ακινήτου της κύριας κατοικίας του οφειλέτη κατ' άρ. 9 παρ. 2, ενώ τα υπόλοιπα περιουσιακά του στοιχεία υπόκεινται στους όρους και τις προϋποθέσεις ρευστοποίησης της διάταξης του άρ. 9 παρ. 1 του ν. 3869/2010. Περαιτέρω, η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιλαμβάνονται σε αυτήν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό του αντικειμένου της όπως προβλέπονται από το άρ. 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, όπως αυτό ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, καθόσον πέραν των στοιχείων που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη-φυσικό πρόσωπο, η αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, πρέπει υποχρεωτικά να περιέχει και: α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των πάσης φύσης εισοδημάτων του

4^ο φύλλο της με αρ.⁹⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

ίδιου και του/της συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, έστω και με μηδενικές καταβολές, στοιχεία που περιέχονται σ' αυτή (ενδ. ΕιρΜαραθ 176/2013, ΕιρΛαρ 106/2011, Κρητικός, ρύθμιση ν. 3869/2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν/64 Ανάτυπο σελ. 1477) και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η αίτηση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, δεδομένου ότι δεν επιτεύχθηκε συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και των πιστώτριών του.

Η ανωτέρω αναφερόμενη εταιρία με την επωνυμία «QUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με διακριτικό τίτλο «QUANT MASTER SERVICER Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» άσκησε προφορικά, με δήλωση του ως άνω πληρεξουσίου δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και επαναλαμβάνεται με το δικόγραφο προτάσεων-κύριας παρέμβασης που κατέθεσε, κύρια παρέμβαση με την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου διαδίκου και ως εντολοδόχου, ειδικού πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», δυνάμει της από 14-11-2019 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης και του από 12-11-2019 περιορισμένου πληρεξουσίου, η οποία («ASOPUS LP») κατέστη ειδική διάδοχος των ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων από το επίδικο δάνειο που είχε συνάψει ο αιτών με την καθ' ης («ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»), δυνάμει της από 15-11-2019 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στα τηρούμενα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, επικαλούμενη έννομο συμφέρον προς τούτο. Η παρέμβαση αυτή, που —κατ' επιτρεπτή εκτίμηση— έχει τον χαρακτήρα της αυτοτελούς πρόσθετη παρέμβασης και όχι της κύριας τοιαύτης (βλ. έτσι και ΑΠ 877/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠΘεσ 13663/2019, ΜΠΘεσ 7072/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), παραδεκτά ασκήθηκε προφορικά ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου κατ' άρθρο 752 παρ. 2 ΚΠολΔ, (βλ. αντί πολλών ΕιρΦλωρ 44/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), είναι δε παραδεκτή, λαμβανομένου υπόψη και ότι η παρεμβαίνουσα είναι τρίτο πρόσωπο σε σχέση με τους αρχικούς διαδίκους της δίκης, και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρ. 80, 82, 83 και 225 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ, 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 και 3 του ν. 2844/2000, καθώς επίσης και επαρκώς ορισμένη. Επομένως, θα

πρέπει να ερευνηθεί και αυτή περαιτέρω κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενη με την κύρια αίτηση (άρ. 246 και 31 αριθ. 3 ΚΠολΔ). Σημειωτέον δε ότι, λόγω της φύσης της ασκηθείσας παρέμβασης ως αυτοτελούς πρόσθετης, η παρεμβαίνουσα θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει και την απολιτομένη πρώτη των καθ' ων (άρ. 83 και 76 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ).

Η τρίτη των καθ' ων και η ως άνω παρεμβαίνουσα αρνούνται την αίτηση και προέβαλαν περαιτέρω ένσταση περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών λόγω του ότι αυτός προέβη σε τραπεζικό δανεισμό εν γνώσει της αδυναμίας του ν' ανταπεξέλθει σ' αυτόν βάσει της οικονομικής του κατάστασης, αποδεχόμενος το ενδεχόμενο της μη εξυπηρέτησης των χρεών του, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στις προτάσεις τους. Με αυτό το περιεχόμενο, η ένσταση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, και, όπως προβάλλεται, επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του αιτούντος, που διαλαμβάνονται στην προσθήκη-αντίκρουσή του. Ειδικότερα, γίνεται δεκτό ότι για να είναι ορισμένη και επομένως παραδεκτή, κατά το άρθρο 262 ΚΠολΔ, η ένσταση του πιστωτή ότι ο οφειλέτης περιήλθε σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων των προς αυτόν χρηματικών οφειλών από ενδεχόμενο δόλο, με την έννοια ότι συμφώνησε με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, παρότι πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του, με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό, πρέπει αυτός να αναφέρει: α) τα τραπεζικά προϊόντα που ο οφειλέτης συμφώνησε, το αρχικό και τελικό ύψος αυτών, β) το χρόνο που τα συμφώνησε, γ) τις οικονομικές δυνατότητες αυτού κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών ή τις ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, καθώς και δ) ότι, με βάση τα ως άνω οικονομικά δεδομένα, πρόβλεπε ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του θα τον οδηγούσε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και παρά ταύτα αποδέχθηκε το αποτέλεσμα αυτό (ΑΠ 515/2018). Ωστόσο, από τις διατάξεις των άρθρων 744 και 747 παρ. 2 στοιχ. γ ΚΠολΔ προκύπτει ότι, στα πλαίσια του ανακριτικού συστήματος, το δικαστήριο δύναται, και με αυτεπάγγελτη ακόμη ενέργεια του, να αντλήσει κρίσιμα στοιχεία της υπόθεσης τόσο από τις προτάσεις, όσο και από άλλα διαδικαστικά έγγραφα, συμπληρώνοντας με τον τρόπο αυτό τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν το εκάστοτε υπό κρίση αίτημα (βλ. ΑΠ 52/2000 ΕλλΔνη 41. 689, ΑΠ 1303/1997 ΑρχΝ 1999. 224, ΑΠ 1131/1987 ΝοΒ 1988.1601, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, άρθρ. 747, αρ. 7 με παραπομπές, Κ. Μπέης,

5^ο φύλλο της με αρ. ⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

Πολιτική Δικονομία, Εκούσια Δικαιοδοσία, 1991, άρθρο 747, § 3.3 στ, Γεωργιάδης/Σταθόπουλος, Ερμηνεία ΑΚ, άρθ. 1913, αρ. 28, Στ. Γ. Σταματόπουλος, Ενημερωτικό σημείωμα κάτω από την ΜΠΡΑμφ 1/1993 Δ 1993. 392, Στ. Γ. Σταματόπουλος, Παρατηρήσεις κάτω από την ΕφΠειρ 483/1984 Δ 1985. 847, Κ. Χορομίδης, Σημείωση κάτω από την ΕφΑΘ 4462/2002 ΑρχΝ 2003. 485). Η ως άνω, πάντως, δυνατότητα συμπλήρωσης περιορίζεται μόνο στην πραγματική, όχι και στη νομική αοριστία, διότι τούτο επιτάσσει η, αντίστοιχη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, διάταξη του άρθρου 747 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, η οποία, ως ειδικότερη εκείνης του άρθρου 744 ΚΠολΔ, συνιστά απόκλιση και μετριασμό του ανακριτικού συστήματος, καθιερώνει δε σε βάρος του αιτούντος συγκεκριμένη δικονομική υποχρέωση για νομότυπη αναφορά των ουσιωδών στοιχείων στην εισαγωγική αίτηση (βλ. Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, 747 αρ. 7). Τα ανωτέρω ισχύουν προφανώς για κάθε αίτημα των διαδίκων, όπως είναι και οι ενστάσεις. Κατόπιν αυτών, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου για την πληρότητα της παραπάνω ένστασης, λαμβανομένου υπόψη και του ανακριτικού συστήματος, που εισάγει η διάταξη του άρθρου 744 ΚΠολΔ στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας και δίνει τη δυνατότητα στο δικαστήριο να διατάσσει κάθε πρόσφορο μέτρο για την εξακρίβωση ακόμη και μη προταθέντων από τους διαδίκους πραγματικών γεγονότων, αρκεί η αναφορά των ως άνω περιστατικών από τον ενιστάμενο πιστωτή να είναι συνοπτική και όχι αναλυτική με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, που έχει για τον οφειλέτη ο πιστωτής, ενόψει μάλιστα του ότι και ο οφειλέτης δεν υποχρεούται να τα εκθέτει για την πληρότητα του δικογράφου της αίτησής του για ρύθμιση των χρεών του, καθώς σε διαφορετική περίπτωση θα επιρριπιόταν στον πιστωτή δυσανάλογο δικονομικό βάρος, στο οποίο δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί, ενώ όσα στοιχεία δεν έχει στη διάθεσή του ο πιστωτής ώστε να θεμελιωθεί η ένστασή του, η οποία πάσχει κατά τούτο μόνο από πραγματική αοριστία και όχι από νομική τοιαύτη, μπορούν να προκύψουν και από τις αποδείξεις (βλ. έτσι και ΜΠΑ 5451/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Θα πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω η εν λόγω ένσταση για την ουσιαστική της βασιμότητα.

Επιπροσθέτως, προέβαλαν ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση αίτησης, για τους λόγους ότι ο αιτών δεν προσπάθησε να προβεί σε εξωδικαστικό διακανονισμό των οφειλών του, ότι η οικονομική του κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί και ότι επιχειρεί να ματαιώσει ολικά

την ικανοποίηση των οικονομικών του υποχρεώσεων με τη διαγραφή των χρεών του. Η εν λόγω ένσταση θα πρέπει, ωστόσο, να απορριφθεί: α) κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της ένδικης αίτησης, ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ και με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999), και β) κατά το μέρος στρέφεται κατά του ασκούμενου με την αίτηση δικαιώματος ως μη νόμιμη, διότι τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν την άσκηση του δικαιώματος του αιτούντος καταχρηστική, και δη με τρόπο που να υπερβαίνει τα όρια που διαγράφει η διάταξη του άρ. 281 ΑΚ.

Από τις με αρ. 4976/29-10-2013 και 5067/1-11-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανάσιου Νικ. Μπουσδούνη, που προσκομίζει η αιτούσα, προκύπτει ότι αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 4-11-2022, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης και στον προς ον η κοινοποίηση υπό την ιδιότητά του ως εγγυητή. Ακολούθως, μετά τον προαναφερθέντα αυτεπάγγελτο επαναπροσδιορισμό των υποθέσεων του ν. 3869/2010, η γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου ανάρτησε πίνακα των επαναπροσδιορισθεισών υποθέσεων και κοινοποίησε μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην καθ' ης και μέσω ταχυδρομείου στον προς ον η κοινοποίηση τη νέα δικάσιμο για την συζήτηση της ως άνω αίτησης, ήτοι την 11-5-2018. Κατά δε τη δικάσιμο εκείνη, η συζήτηση της αίτησης αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Πλην όμως, αυτοί δεν εμφανίσθηκαν κατά την ανωτέρω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει επομένως να δικαστούν ερήμην, δεδομένου ότι η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση των διαδίκων (άρ. 226 παρ. 4 εδ. δ' και 741 ΚΠολΔ). Ωστόσο, η συζήτηση θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (741 και 744 ΚΠολΔ).

Με την ως άνω δεύτερη υπό κρίση αίτηση, όπως το περιεχόμενο αυτής παραδεκτά (άρ. 741, 224 εδ. β' και 745 ΚΠολΔ) συμπληρώθηκε με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της αιτούσας που επαναλαμβάνεται με τις προτάσεις της, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής της μίας και μοναδικής ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής της προς την πιστώριά της, που αναφέρεται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί να κληθεί η πιστώριά της να υποβάλει τις απόψεις της σχετικά με το προτεινόμενο από την ίδια σχέδιο διευθέτησης οφειλών, να γίνει

6^ο φύλλο της με αρ.50...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

δεκτό και να επικυρωθεί το σχέδιο διευθέτησης οφειλών που υποβάλλει, άλλως, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση του χρέους της, αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή της κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, και να εξαιρεθεί από τη διαδικασία ρευστοποίησης το ακίνητο που αποτελεί την κύρια κατοικία της. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση παραδεκτώς και αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, ως το Ειρηνοδικείο του τόπου κατοικίας της αιτούσας, προκειμένου να δικαστεί κατά την προκείμενη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρ. 3 ν. 3869/2010, 741 επ. ΚΠολΔ), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκε η διαδικασία του προδικαστικού συμβιβασμού, όπως ειδικότερα προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 11, 12 και 13 του ν. 4161/2013, ο οποίος τροποποίησε τα άρθρα 2, 4 και 5 του ν. 3869/2010, και για το παραδεκτό της συζήτησής της κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα η πιστώτρια και ο εγγυητής της αιτούσας, όπως προκύπτει από τις με αρ. 4976/29-10-2013 και 5067/1-11-2013 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Αθανάσιου Νικ. Μπουσδούνη. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους (άρ. 13 παρ. 2 του ν. 3869/2010). Σημειώνεται δε ότι, εφόσον η αίτηση κατατέθηκε πριν την 1-1-2016, χρόνο έναρξης του νέου ΚΠολΔ, με τον οποίο τροποποιήθηκε και η διάταξη του άρθ. 94 παρ. 1, δεν πάσχει από ακυρότητα επειδή υπογράφεται και κατατέθηκε από την ίδια την αιτούσα και όχι από πληρεξούσιο δικηγόρο, καθόσον η διάταξη του άρθ. 94 παρ. 2 περ. α' ΚΠολΔ με την προηγούμενη μορφή της ερμηνεύτηκε ως επιτρέπουσα την αυτοπρόσωπη παράσταση από το διάδικο στο ειρηνοδικείο και χωρίς δικηγόρο, και, συνακόλουθα, και το δικόγραφο της αίτησης του άρθ. 4 του ν. 3869/2010 μπορεί να υπογράφεται από τον οφειλέτη και να κατατίθεται αυτοπροσώπως από τον ίδιο, χωρίς να δημιουργείται από το λόγο αυτό ακυρότητα (ΕιρΔύμης 1/13, ΕιρΠατρ 171/13, 444/15, 350/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και 58/13 με σύμφωνο σχόλιο Κρητικού Δνη 54/13, Βενιέρης-Κατσάς εκδ. 3η σελ. 216 επ.). Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8, 9 και 11 του ν.3869/2010, όπως αυτά ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από τον ν. 4161/2013, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά, συντρέχουν οι

προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, το χρέος της δεν περιλαμβάνεται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει –κατά τα αναφερόμενα στην αίτηση– σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής του. Πλην όμως, μη νόμιμα και ως τέτοια απορριπτέα τυγχάνουν: α) το αίτημα να κληθεί η πιστώτρια της να υποβάλει τις απόψεις της σχετικά με το προτεινόμενο από την ίδια σχέδιο διευθέτησης οφειλών, καθώς η υποβολή των απόψεων των πιστωτών επί του προτεινόμενου από τον οφειλέτη σχεδίου διευθέτησης οφειλών δεν αποτελεί αίτημα προς το Δικαστήριο, αλλά υποχρέωση των πιστωτών του αιτούντος ενεργοποιούμενη από την επίδοση της αίτησης σε αυτούς, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 5 παρ. 1 εδ. β' του ν. 3869/2010, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 13 του ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α 143/14-6-2013) και ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης, και β) το αίτημα επικύρωσης του σχεδίου διευθέτησης οφειλών, αφού η επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης ή του τροποποιημένου από τους διαδίκους σχεδίου δεν αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 προς το δικαστήριο, αλλά δυνατότητα που παρέχεται στους διαδίκους σε περίπτωση ελεύθερης συμφωνίας τους ή σε περίπτωση που κανένας πιστωτής δεν προβάλλει αντιρρήσεις για το αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών όταν συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, οπότε ο Ειρηνοδίκης αφού διαπιστώσει την κατά τα άνω επίτευξη του συμβιβασμού, επικυρώνει το σχέδιο διευθέτησης οφειλών, το οποίο αποκτά ισχύ δικαστικού συμβιβασμού (άρ. 7 ν. 3869/2010). Περαιτέρω, η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, αφού περιλαμβάνονται σε αυτήν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό του αντικειμένου της όπως προβλέπονται από το άρ. 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, όπως αυτό ίσχυε κατά το χρόνο κατάθεσης της αίτησης, καθόσον πέραν των στοιχείων που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη-φυσικό πρόσωπο, η αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 ν. 3869/2010, πρέπει υποχρεωτικά να περιέχει και: α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των πάσης φύσης εισοδημάτων του ίδιου και του/της συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών, έστω και με μηδενικές καταβολές, στοιχεία που περιέχονται σ' αυτή (ενδ. ΕιρΜαραθ 176/2013, ΕιρΛαρ 106/2011, Κρητικός, ρύθμιση ν. 3869/2010 σελ.64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν/64 Ανάτυπο σελ. 1477) και ουδέν άλλο στοιχείο απαιτείται για την πληρότητα του ορισμένου της. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω η αίτηση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα καθ' ο μέρος κρίθηκε νόμιμη, δεδομένου ότι δεν επιτεύχθηκε συμβιβασμός μεταξύ της αιτούσας και της πιστώτριας της.

7^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

Η ανωτέρω αναφερόμενη εταιρία με την επωνυμία «QQUANT MASTER SERVICER ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και με διακριτικό τίτλο «QQUANT MASTER SERVICER Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.» άσκησε προφορικά, με δήλωση του ως άνω πληρεξουσίου δικηγόρου της που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και επαναλαμβάνεται με το δικόγραφο προτάσεων-κύριας παρέμβασης που κατέθεσε, κύρια παρέμβαση με την ιδιότητά της ως μη δικαιούχου διαδίκου και ως εντολοδόχου, ειδικού πληρεξουσίου, αντιπροσώπου και αντικλήτου της εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «ASOPUS LP», δυνάμει της από 14-11-2019 σύμβασης ανάθεσης διαχείρισης και του από 12-11-2019 περιορισμένου πληρεξουσίου, η οποία («ASOPUS LP») κατέστη ειδική διάδοχος των ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων από το επίδικο δάνειο που είχε συνάψει η αιτούσα με την καθ' ης («ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.»), δυνάμει της από 15-11-2019 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία καταχωρήθηκε νόμιμα στα τηρούμενα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, επικαλούμενη έννομο συμφέρον προς τούτο. Η παρέμβαση αυτή, που —κατ' επιτρεπτή εκτίμηση— έχει τον χαρακτήρα της αυτοτελούς πρόσθετη παρέμβασης και όχι της κύριας τοιαύτης (βλ. έτσι και ΑΠ 877/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΜΠΘεσ 13663/2019, ΜΠΘεσ 7072/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), παραδεκτά ασκήθηκε προφορικά ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου κατ' άρθρο 752 παρ. 2 ΚΠολΔ, (βλ. αντί πολλών ΕιρΦλωρ 44/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), είναι δε παραδεκτή, λαμβανομένου υπόψη και ότι η παρεμβαίνουσα είναι τρίτο πρόσωπο σε σχέση με τους αρχικούς διαδίκους της δίκης, και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρ. 80, 82, 83 και 225 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ, 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 και 3 του ν. 2844/2000, καθώς επίσης και επαρκώς ορισμένη. Επομένως, θα πρέπει να ερευνηθεί και αυτή περαιτέρω κατ' ουσίαν, συνεκδικαζόμενη με την κύρια αίτηση (άρ. 246 και 31 αριθ. 3 ΚΠολΔ). Σημειωτέον δε ότι, λόγω της φύσης της ασκηθείσας παρέμβασης ως αυτοτελούς πρόσθετης, η παρεμβαίνουσα θεωρείται ότι αντιπροσωπεύει και την απολιτομένη καθ' ης (άρ. 83 και 76 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ).

Η ως άνω παρεμβαίνουσα αρνείται την αίτηση και προέβαλε περαιτέρω ένσταση περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών λόγω του ότι αυτή προέβη σε τραπεζικό δανεισμό εν γνώσει της αδυναμίας της ν' ανταπεξέλθει σ' αυτόν βάσει της οικονομικής της κατάστασης, αποδεχόμενη το ενδεχόμενο της μη εξυπηρέτησης του χρέους της.

Με αυτό το περιεχόμενο, η ένσταση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3869/2010, και, όπως προβάλλεται, επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένων των περι του αντιθέτου ισχυρισμών της αιτούσας που διαλαμβάνονται στην προσθήκη-αντίκρουσή της, για τους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω για την παραδοχή του ορισμένου της αυτής ένστασης κατά της ως άνω πρώτης αίτησης. Θα πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω για την ουσιαστική της βασιμότητα.

Επιπροσθέτως, προέβαλε και ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση αίτησης, για τους λόγους ότι η αιτούσα δεν προσπάθησε να προβεί σε εξωδικαστικό διακανονισμό της οφειλής της, ότι η οικονομική της κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί ουσιωδώς και ότι επιχειρεί να ματαιώσει ολικά την ικανοποίηση των οικονομικών της υποχρεώσεων με τη διαγραφή των χρεών της. Η εν λόγω ένσταση θα πρέπει, ωστόσο, να απορριφθεί: α) κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άσκησης της ένδικης αίτησης, ως απαράδεκτη, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος που ορίζει το άρθρο 281 ΑΚ και με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού δικαίου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999), και β) κατά το μέρος στρέφεται κατά του ασκούμενου με την αίτηση δικαιώματος ως μη νόμιμη, διότι τα εκτιθέμενα πραγματικά περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν την άσκηση του δικαιώματος της αιτούσας καταχρηστική, και δη με τρόπο που να υπερβαίνει τα όρια που διαγράφει η διάταξη του άρ. 281 ΑΚ.

Οι ως άνω αιτήσεις θα πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, καθότι διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης, λόγω της μερικής ταύτισης των χρεών των αιτούντων, της από κοινού με τη συνεισφορά του καθενός κάλυψης των δαπανών διαβίωσής τους, καθόσον οι αιτούντες είναι σύζυγοι, και της ανάγκης συνυπολογισμού της ρύθμισης κάθε οφειλέτη, με τη συνεκδίκαση δε αυτή θα επιτευχθεί οικονομία της δίκης και μείωση των εξόδων, ενώ δεν θα θιγεί ο προσωποπαγής χαρακτήρας της ρύθμισης για κάθε έναν από τους αιτούντες, αφού το άρθρο 741 ΚΠολΔ επιτρέπει την εφαρμογή του 246 ΚΠολΔ (ΕιρΘεσ 1913/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Απαλαγάκη, Κατ' άρθρο ερμηνεία ΚΠολΔ, έκδοση 2016, άρ. 246, παρ. 3).

Από την δέουσα εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του αιτούντος της ως άνω πρώτης αίτησης, ο οποίος εξετάστηκε νομότυπα στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου και του οποίου η κατάθεση εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των δημοσίων και ιδιωτικών εγγράφων, που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, καθώς και από εκείνα, που απλώς προσκομίζονται

8^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκλησή τους, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. Β. Βαθρακοκοίλης, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας. Ερμηνευτική - Νομολογιακή ανάλυση, άρ. 759 αριθ. 5, σ. 453, ΑΠ 174/1987 Δ 19.928), χωρίς να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, πλην όμως χωρίς να λαμβάνονται υπόψη η από 5-9-2020 και η από 31-12-2015 υπεύθυνες δηλώσεις του Ιωάννη Χαρίση του Γεωργίου, καθώς αποτελούν μαρτυρία τρίτου χωρίς την τήρηση των δικονομικών διατάξεων και –όπως σαφώς και ανενδοίαστα προκύπτει από το ότι αυτές απευθύνονται προς το παρόν Δικαστήριο– δόθηκαν προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην παρούσα δίκη μεταξύ τρίτων (ΟΛΑΠ 8/1987), από τους ισχυρισμούς των διαδίκων, που ανέπτυξαν κατά την προφορική συζήτηση και με τις έγγραφες προτάσεις τους, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο και χωρίς απόδειξη (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), από τα εκατέρωθεν συνομολογούμενα (άρ. 261 ΚΠολΔ), καθώς και την εν γένει διαδικασία της δίκης, κατά την κρίση αυτού του δικαστηρίου, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ως άνω πρώτος αιτών είναι κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης ηλικίας 76 ετών και η ως άνω δεύτερη αιτούσα ηλικίας 81 ετών. Είναι δε σύζυγοι, ενώ από τον γάμο τους έχουν αποκτήσει ένα τέκνο, τον Ιωάννη, ο οποίος είναι σήμερα ηλικίας 39 ετών (βλ. το με αρ. πρωτ. 339366/21-10-2015 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης). Περαιτέρω, αμφότεροι είναι συνταξιούχοι, με τον μεν πρώτο των αιτούντων να λαμβάνει μηνιαίως το ποσό των 608,13 ευρώ από κύρια σύνταξη και το ποσό των 182,90 ευρώ από επικουρική, ήτοι το συνολικό ποσό των 791,03 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενα μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα πληρωμής σύνταξης των μηνών Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου και Σεπτεμβρίου 2020 και τις από 5-10-2020 αναλύσεις πληρωμής επικουρικής σύνταξης), και τη δεύτερη των αιτούντων να λαμβάνει μηνιαίως το ποσό των 794,38 ευρώ από κύρια σύνταξη και το ποσό των 194,54 ευρώ από επικουρική, ήτοι το συνολικό ποσό των 988,92 ευρώ. Επομένως, το οικογενειακό μηνιαίο εισόδημα των αιτούντων ανέρχεται στο ποσό των 1.779,95 ευρώ. Άλλα εισοδήματα πέραν των συντάξεών τους δεν αποδείχθηκε ότι διαθέτουν. Όσον αφορά την περιουσιακή κατάσταση του ως άνω πρώτου αιτούντος, αυτός διαθέτει το 50% εξ αδιαρέτου της πλήρους κυριότητας των εξής ακινήτων: α) ενός οικοπέδου κείμενου στην περιοχή Περκάρικα του δ.δ. Μήλου-Τριοβασάλου του Δήμου Μήλου του Νομού Κυκλάδων, επιφανείας

300 τ.μ., αντικειμενικής αξίας 15.052,50 ευρώ, β) ενός οικοπέδου κείμενου στην περιοχή Περκάρικα του δ.δ. Μήλου-Τριοβασάλου του Δήμου Μήλου του Νομού Κυκλάδων, επιφανείας 113,97 τ.μ., αντικειμενικής αξίας 6.487,74 ευρώ, γ) ενός αγροτεμαχίου κείμενου στη θέση «ΣΤΑΥΡΟΣ» του δ.δ. Μήλου-Τριοβασάλου του Δήμου Μήλου του Νομού Κυκλάδων, εκτάσεως 2.128 τ.μ., δ) ενός αγροτεμαχίου κείμενου στη θέση «ΣΤΑΥΡΟΣ» του δ.δ. Μήλου-Τριοβασάλου του Δήμου Μήλου του Νομού Κυκλάδων, εκτάσεως 2.451 τ.μ., και ε) ενός αγροτεμαχίου κείμενου στη θέση «ΚΑΝΕΡΙΑ» του δ.δ. Μήλου-Τριοβασάλου του Δήμου Μήλου του Νομού Κυκλάδων, εκτάσεως 1.762 τ.μ. (βλ. τη βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης-Ε9 όπως αυτή έχει δηλωθεί την 1-1-2020 με ημ/νία εκτύπωσης την 22-9-2020 και τη με αρ. 560812/2020 δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α.). Όσον αφορά την περιουσιακή κατάσταση της ως άνω δεύτερης αιτούσας, αυτή διαθέτει την ισόβια επικαρπία επί ενός αγροτικού ακινήτου ευρισκομένου στη θέση «ΒΡΩΜΟΝΕΡΙ» του δ.δ. Γαργαλιάνων-Βρομονερίων του Δήμου Γαργαλιάνων του Νομού Μεσσηνίας, εκτάσεως 2.115 τ.μ., το οποίο είναι ελαιοπερίβολο με 62 περίπου ελαιόδενδρα, συνορεύει δε ανατολικά με ιδιοκτησίες Στεφανίας Μαγγανά, Ευστάθιου Καμπύλη και Νικολάου Δελιώτη, δυτικά με ιδιοκτησία Μάρθας Μπακατσέλου, βόρεια με επαρχιακή οδό Γαργαλιάνων-Βρομονερίου και νότια με ιδιοκτησία Άννας Τσουκαλά-Γιαννοπούλου, και εντός αυτού βρίσκεται μία ισόγεια οικία εμβαδού 56,11 τ.μ. Το ακίνητο αυτό περιήλθε στην αιτούσα δυνάμει του με αρ. 2236/1989 συμβολαίου δωρεάς εν ζωή της συμβολαιογράφου Πλαταμώδους Ιωάννας Αλεξίου Στεφανοπούλου, της με αρ. 2681/1988 δήλωσης αποδοχής κληρονομιάς του συμβολαιογράφου Πλαταμώδους Διονυσίου Κυριάκου Γεωργιόπουλου, του με αρ. 2681/1988 συμβολαίου αγοραπωλησίας του ίδιου συμβολαιογράφου, του με αρ. 2695/1988 συμβολαίου διανομής του ίδιου συμβολαιογράφου και του με αρ. 6722/1995 συμβολαίου του ίδιου συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγεγραμμένων. Η ως άνω κατοικία, που αποτελεί το μοναδικό ακίνητο που μπορεί να χρησιμεύσει ως κατοικία της αιτούσας, λαμβανομένου υπόψη και ότι ο σύζυγός της δεν διαθέτει ακίνητο που να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τέτοια, έχει αντικειμενική αξία (και ειδικότερα το δικαίωμα επικαρπίας επ' αυτής) ποσού 1.131,18 ευρώ (βλ. τη βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης-Ε9 όπως αυτή έχει δηλωθεί την 1-1-2017 με ημ/νία εκτύπωσης την 29-3-2018, καθότι νεότερη δεν προσκόμιστηκε, τη με αρ. 570563/2020 δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. Και το με αρ. 874/11-8-2006 συμβόλαιο γονικής παροχής). Άλλα περιουσιακά στοιχεία δεν αποδείχθηκε ότι διαθέτουν οι αιτούντες.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, ο ως άνω

9^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

πρώτος αιτών είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη από τις μετέχουσες στη δίκη πιστώτριες, τα οποία θεωρούνται ληξιπρόθεσμα με και από την κοινοποίηση της αιτήσεως και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης, δεδομένου και ότι δεν υπάρχουν εμπραγμάτως ασφαλισμένες απαιτήσεις (άρθρο 6 παρ. 3 ν. 3869/2010). Ειδικότερα, ο πρώτος αιτών: 1) Συμβλήθηκε με την πρώτη των καθ' ων (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ) ως εγγυητής υπέρ της συζύγου του και ως άνω δεύτερης αιτούσας σε καταναλωτικό δάνειο για το οποίο τηρήθηκε ο με αρ. 4237608964 λογαριασμός και από το οποίο όφειλε την 29-10-2013 (ημ/νία επίδοσης της αίτησης) το συνολικό ποσό των 19.596,36 ευρώ συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, και την 15-1-2016 το συνολικό ποσό των 16.750,42 ευρώ μετά από καταβολές, μέχρι την έκδοση της βεβαίωσης (15-1-2016), συνολικού ποσού 2.845,94 ευρώ (βλ. τη με αρ. 274010/15-1-2016 αναλυτική κατάσταση οφειλών προσκομισθείσα κατά την επικαιροποίηση της αίτησης), εκ του οποίου ο πρώτος αιτών κατέβαλε το ποσό των 890,03 ευρώ, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά πληρωμής [(21 δόσεις X 40,43€) + (1 δόση X 41€)], και, ως εκ τούτου, η δεύτερη αιτούσα το ποσό των 1.955,91 ευρώ. Ακολούθως, μετά την 15-1-2016 για την οφειλή αυτή καταβλήθηκε από τον ως άνω πρώτο αιτούντα ποσό 2.304,74 ευρώ [(48 δόσεις X 40,43€) + (1 δόση X 40,50€) + (8 δόσεις X 323,60 ευρώ)] και από την ως άνω δεύτερη αιτούσα ποσό 2.280 ευρώ (57 δόσεις X 40€). Ως εκ τούτου, κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης το ύψος της εν λόγω οφειλής διαμορφώνεται στο ποσό των 12.165,68 ευρώ (19.596,36 - 2.845,94 - 2.304,74 - 2.280). Η απαίτηση από τη σύμβαση αυτή μεταβιβάστηκε, σε χρόνο μεταγενέστερο εκείνου του χρόνου άσκησης της υπό κρίση αίτησης, από την πρώτη καθ' ης στην εταιρία με την επωνυμία «ASOPUS LP», δυνάμει της από 15-11-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αρ. πρωτ. 316/15-11-2019 και καταχωρήθηκε στον τόμο 10 και με α/α 350. Ακολούθως, η εταιρία απόκτησης της απαίτησης ανέθεσε τη διαχείριση αυτής, δυνάμει της από 14-11-2019 σύμβασης διαχείρισης, στην ως άνω παρεμβαίνουσα εταιρία, η οποία, σε συνδυασμό και με το από 12-11-2019 πληρεξούσιο, παρεμβαίνει στην παρούσα δίκη νομιμοποιούμενη και έχουσα έννομο συμφέρον προς τούτο. Σημειωτέον, ωστόσο, ότι για το ύψος της προκείμενης οφειλής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη η από 23-10-2020 βεβαίωση οφειλών που προσκομίζει η παρεμβαίνουσα, καθότι είναι προφανές βάσει αυτής της βεβαίωσης

ότι η εν λόγω οφειλή συνεχίζει να εκτοκίζεται με τόκους υπερημερίας παρά τα αντιθέτως προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρ. 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010. 2) Έλαβε από την πρώην τράπεζα με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias A.E.» καταναλωτικό δάνειο δυνάμει της με αρ. 47105027701 σύμβασης, από την οποία όφειλε την 12-9-2013 το συνολικό ποσό των 17.863,52 ευρώ συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. Για την οφειλή του αυτή, ο αιτών κατέβαλε μετά την άσκηση της υπό κρίση αίτησης το συνολικό ποσό των 3.076,97 ευρώ [(9 δόσεις X 39,20€) + (9 δόσεις X 39,13€) + (61 δόσεις X 38€) + (2 δόσεις X 57€)]. Ως εκ τούτου, αυτή διαμορφώνεται στο συνολικό ποσό των 14.786,55 ευρώ. Σημειωτέον ότι για το ύψος της προκείμενης οφειλής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη η από 23-11-2015 βεβαίωση οφειλών που η δεύτερη καθ' ης χορήγησε στον αιτούντα και αυτός προσκόμισε κατά την επικαιροποίηση της αίτησης, καθότι είναι προφανές βάσει αυτής της βεβαίωσης ότι η εν λόγω οφειλή συνεχίζει να εκτοκίζεται με τόκους υπερημερίας παρά τα αντιθέτως προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρ. 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010. Τέλος, σημειώνεται ότι η οφειλή αυτή έχει περιέλθει, λόγω καθολικής διαδοχής, ήδη στην τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία». 3) Έλαβε από την τρίτη των καθ' ων (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) καταναλωτικό δάνειο δυνάμει της με αρ. 0001020290000008504 σύμβασης, από το οποίο όφειλε την 25-9-2013 το συνολικό ποσό των 15.246,19 ευρώ συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. Για την οφειλή του αυτή, ο αιτών κατέβαλε μετά την άσκηση της υπό κρίση αίτησης το συνολικό ποσό των 2.598 ευρώ [(80 δόσεις X 32€) + (1 δόση X 38€)]. Ως εκ τούτου, αυτή διαμορφώνεται στο συνολικό ποσό των 12.648,19 ευρώ. Σημειωτέον ότι για το ύψος της προκείμενης οφειλής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη η από 23-11-2015 αναλυτική βεβαίωση οφειλών που η τρίτη καθ' ης χορήγησε στον αιτούντα και αυτός προσκόμισε κατά την επικαιροποίηση της αίτησης, καθότι είναι προφανές βάσει αυτής της βεβαίωσης ότι η εν λόγω οφειλή συνεχίζει να εκτοκίζεται με τόκους υπερημερίας παρά τα αντιθέτως προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρ. 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010. Επομένως, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το σύνολο των καταβολών που πραγματοποίησε ο αιτών σε χρόνο μεταγενέστερο της κατάθεσης της αίτησής του ανέρχεται στο ποσό των 8.869,74 ευρώ (= 890,03 + 2.304,74 + 3.076,97 + 2.598) και ότι το σύνολο των χρεών του κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης ανέρχεται στο ποσό των 39.600,42 ευρώ (= 12.165,68 + 14.786,55 + 12.648,19).

Όσον αφορά τη δεύτερη αιτούσα, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης, είχε λάβει από την καθ' ης (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ) ως πρωτοφειλέτρια το ως άνω καταναλωτικό δάνειο, στο οποίο συμβλήθηκε ως εγγυητής ο πρώτος αιτών, για το οποίο

10^ο φύλλο της με αρ.50...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

τηρήθηκε ο με αρ. 4237608964 λογαριασμός και από το οποίο όφειλε την 29-10-2013 (ημ/νία επίδοσης της αίτησης) το συνολικό ποσό των 19.596,36 ευρώ συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων, και την 15-1-2016 το συνολικό ποσό των 16.750,42 ευρώ μετά από καταβολές, μέχρι την έκδοση της βεβαίωσης (15-1-2016), συνολικού ποσού 2.845,94 ευρώ (βλ. τη με αρ. 274006/15-1-2016 αναλυτική κατάσταση οφειλών προσκομισθείσα κατά την επικαιροποίηση της αίτησης), εκ του οποίου ο πρώτος αιτών κατέβαλε το ποσό των 890,03 ευρώ, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά πληρωμής [(21 δόσεις X 40,43€) + (1 δόση X 41€)], και, ως εκ τούτου, η δεύτερη αιτούσα το ποσό των 1.955,91 ευρώ. Ακολουθώντας, μετά την 15-1-2016 για την οφειλή αυτή καταβλήθηκε από τον ως άνω πρώτο αιτούντα ποσό 2.304,74 ευρώ [(48 δόσεις X 40,43€) + (1 δόση X 40,50€) + (8 δόσεις X 323,60 ευρώ)] και από την ως άνω δεύτερη αιτούσα ποσό 2.280 ευρώ (57 δόσεις X 40€). Ως εκ τούτου, κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης το ύψος της εν λόγω οφειλής διαμορφώνεται στο ποσό των 12.165,68 ευρώ (19.596,36 - 2.845,94 - 2.304,74 - 2.280). Η απαίτηση από τη σύμβαση αυτή μεταβιβάστηκε, σε χρόνο μεταγενέστερο εκείνου του χρόνου άσκησης της υπό κρίση αίτησης, από την πρώτη καθ' ης στην εταιρία με την επωνυμία «ASOPUS LP», δυνάμει της από 15-11-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, η οποία δημοσιεύθηκε στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αρ. πρωτ. 316/15-11-2019 και καταχωρήθηκε στον τόμο 10 και με α/α 350. Ακολουθώντας, η εταιρία απόκτησης της απαίτησης ανέθεσε τη διαχείριση αυτής, δυνάμει της από 14-11-2019 σύμβασης διαχείρισης, στην ως άνω παρεμβαίνουσα εταιρία, η οποία, σε συνδυασμό και με το από 12-11-2019 πληρεξούσιο, παρεμβαίνει στην παρούσα δίκη νομιμοποιούμενη και έχουσα έννομο συμφέρον προς τούτο. Σημειωτέον, ωστόσο, ότι για το ύψος της προκείμενης οφειλής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη η από 23-10-2020 βεβαίωση οφειλών που προσκομίζει η παρεμβαίνουσα, καθότι είναι προφανές βάσει αυτής της βεβαίωσης ότι η εν λόγω οφειλή συνεχίζει να εκτοκίζεται με τόκους υπερημερίας παρά τα αντιθέτως προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρ. 6 παρ. 3 του ν. 3869/2010 και δεδομένου ότι η εν λόγω απαίτηση δεν είναι εμπραγμάτως ασφαλισμένη, όπως προεκτέθηκε. Επομένως, εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι το σύνολο των καταβολών που πραγματοποίησε η αιτούσα σε χρόνο μεταγενέστερο της κατάθεσης της αίτησής της ανέρχεται στο ποσό των 4.235,91 ευρώ (= 1.955,91 + 2.280) και ότι το σύνολο του χρέους της κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης

ανέρχεται στο ποσό των 12.165,68 ευρώ, αφού δεν αποδείχθηκε ότι διατηρεί άλλες οφειλές πέραν της προμνησθείσας.

Το ποσό που απαιτείται μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών των αιτούντων, λαμβανομένων υπόψη των πάσης φύσεως αναγκών τους, του ενοικίου ποσού 400 ευρώ που καταβάλλουν και των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν (ο πρώτος αιτών διαγνώστηκε το 2018 με ανεύρυσμα της κοιλιακής αορτής, ενώ ήδη έπασχε από πολλαπλά προβλήματα υγείας συνεπεία έκρηξης που σημειώθηκε στην πολυκατοικία που κατοικούσαν το έτος 1998, και η δεύτερη αιτούσα διαγνώστηκε το έτος 2018 με ανιάτο νόσημα, και δη με οξεία μυελογενή λευχαιμία, το οποίο βρίσκεται σε υψηλό κίνδυνο εξέλιξης ή/και επιπλοκών της θεραπείας του, όπως αυτά προκύπτουν από τα προσκομιζόμενα ιατρικά πιστοποιητικά και γνωματεύσει ιατρών δημόσιων νοσοκομείων που προσκομίζουν οι αιτούντες), με βάση και τα δεδομένα της κοινής πείρας, εκτιμάται κατά την κρίση του Δικαστηρίου ότι το ποσό των 1.300 ευρώ μηνιαίως, το οποίο καλύπτουν σύμφωνα με τις δυνάμεις τους, ήτοι ο ως άνω πρώτος αιτών συμβάλλει το ποσό των 577,73 ευρώ και η ως άνω δεύτερη αιτούσα το ποσό των 722,27 ευρώ. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο ισχυρισμός των αιτούντων ότι καταβάλουν διατροφή στο ενήλικο τέκνο τους δεν κρίνεται βάσιμος, καθότι δεν αποδείχθηκε με πλήρη δικανική πεποίθηση ούτε ότι συντρέχουν οι όροι της διατροφής ενήλικου τέκνου από τους γονείς του, καθώς δεν αποδείχθηκε ούτε η απορία του, ήτοι η έλλειψη επαρκών περιουσιακών στοιχείων και η προσπάθεια ρευστοποίησής τους προτού στραφεί στους αιτούντες, ούτε η αδυναμία του να μετέλθει κατάλληλη εργασία για την ηλικία του (ΜονΕφαθ 1277/2018, ΜΠΘεσσαλ 4518/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ενόψει και του ότι έχει σπουδάσει στην Αγγλία λαμβάνοντας πτυχίο Φαρμακολογίας. Ως εκ τούτου, στο ως άνω ποσό των 1.300 ευρώ δεν έχει συμπεριληφθεί δαπάνη διατροφής του ενήλικου τέκνου τους. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι οι αιτούντες έχουν περιέλθει σε πραγματική, μόνιμη και διαρκή αδυναμία να αποπληρώσουν τις ληξιπρόθεσμες αυτές χρηματικές οφειλές τους, καθότι η σχέση ρευστότητας των εισοδημάτων και των οφειλών τους είναι αρνητική, υπό την έννοια ότι δεν είναι δυνατή η στο ακέραιο εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους χωρίς να διακινδυνεύσει συγχρόνως η διαβίωσή τους. Ειδικότερα, για την στο ακέραιο αποπληρωμή των οφειλών του πρώτου αιτούντος, στις οποίες αυτός έχει συμβληθεί ως πρωτοφειλέτης, απαιτείται μηνιαίως το ποσό των 558,90 ευρώ (όπως αυτό προκύπτει από το 10% των τελευταίων ενήμερων δόσεων των οφειλών του), και για την στο ακέραιο αποπληρωμή της οφειλής της δεύτερης αιτούσας απαιτείται μηνιαίως το ποσό των 287,10 ευρώ (όπως αυτό προκύπτει από το 10% της τελευταίας ενήμερης δόσης της οφειλής της), ποσά τα οποία

11^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

υπερβαίνουν το διαθέσιμο, μετά την αφαίρεση των δαπανών διαβίωσής τους, εισόδημά τους. Η περιέλευσή τους αυτή σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών δεν οφείλεται σε δόλο τους, καθόσον κάτι τέτοιο δεν αποδείχθηκε, και διη με βαθμό πλήρους δικανικής πεποίθησης, από τις ενιστάμενες που έφεραν και το σχετικό βάρος απόδειξης (άρ. 1 παρ. 1 εδ. β' ν. 3869/2010 και 338 παρ. 1 ΚΠολΔ), απορριπτομένης της σχετικής ένστασής τους ως κατ' ουσίαν αβάσιμης. Αντιθέτως, οφείλεται στη μείωση των εισοδημάτων τους σε σχέση με τα παρελθόντα έτη, οπότε οι αιτούντες εξυπηρετούσαν τις οφειλές τους. Ειδικότερα, κατά τα προηγούμενα της κατάθεσης της υπό κρίση αίτησης έτη, ο μεν πρώτος αιτών είχε ατομικό εισόδημα ανερχόμενο το έτος 2008 στο ποσό των 999,77 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2009 στο ποσό των 1.013,95 ευρώ και το έτος 2010 στο ποσό των 985,57 ευρώ, και η δε δεύτερη αιτούσα είχε ατομικό εισόδημα ανερχόμενο το έτος 2008 στο ποσό των 1.329,46 ευρώ μηνιαίως, το έτος 2009 στο ποσό των 1.365,88 ευρώ και το έτος 2010 στο ποσό των 1.319,05 ευρώ (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα των οικονομικών ετών 2009, 2010 και 2011). Πλην όμως, από το έτος 2013 και εφεξής, τα εισοδήματά τους υπέστησαν μείωση, λόγω των γνωστών σε όλους περικοπών στις συντάξεις και της κατάργησης των πάσης φύσεως επιδομάτων εορτών, ώστε το έτος 2013 το ατομικό τους εισόδημα διαμορφώθηκε στο ποσό των 810,16 ευρώ και των 1.112,11 ευρώ αντίστοιχα, ήτοι ο πρώτος αιτών υπέστη μείωση της τάξης του 18% περίπου και η δεύτερη αιτούσα μείωση της τάξης του 16% περίπου, σε σχέση με το έτος 2010. Τα δε επόμενα έτη, ήτοι από το έτος 2014 έως και το τελευταίο φορολογικό έτος, τα εισοδήματά τους εξακολουθούσαν να παρουσιάζουν μικρές μειώσεις, όπως εμφανίζεται στα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα. Η μείωση αυτή των εισοδημάτων τους, σε συνδυασμό με τα υψηλά επιτόκια που επιβάρυναν τα δάνεια που έλαβαν και την γνωστή σε όλους αύξηση του κόστους διαβίωσης των τελευταίων ετών, είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία ληξιπρόθεσμων οφειλών που οι αιτούντες δεν μπορούσαν πλέον να ικανοποιούν. Σημειώνεται, εξάλλου, σε τελευταίο λόγο ότι μόνο το γεγονός ότι οι αιτούντες ανέλαβαν τα ως άνω δάνεια ενόσω ήταν συνταξιούχοι δεν είναι ένδειξη, πολλώ δε μάλλον απόδειξη, της αποδοχής του ενδεχομένου της μη αποπληρωμής τους, καθόσον με βάση τα παλαιότερα εισοδήματά τους μπορούσαν να εξυπηρετούν τις μηνιαίες δόσεις τους, ενώ ουδόλως θα μπορούσαν να έχουν προβλέψει τη μελλοντική μείωση των εισοδημάτων τους και την εν γένει αύξηση του κόστους διαβίωσης, που επήλθαν ως συνέπειες της οικονομικής κρίσης που

έπληξε τη χώρα από το έτος 2010 και εφεξής. Συντρέχουν, επομένως, οι προϋποθέσεις για υπαγωγή των αιτούντων στη ρύθμιση του νόμου, απορριπτομένου ως αβάσιμου κάθε αντίθετου ισχυρισμού των μετεχουσών στη δίκη πιστωτριών.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τον ως άνω πρώτο αιτούντα, η ρύθμιση των οφειλών του θα γίνει με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών επί τριετία (36 μήνες) απευθείας στις πιστώτριές του, κατ' άρ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Σημειωτέον ότι η λοιπή περιουσία του δεν κρίνεται ρευστοποιήσιμη, καθώς αποτελείται από ποσοστά εξ αδιαιρέτου επί ακινήτων, η προσφορά των οποίων προς εκποίηση δεν αναμένεται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον. Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ότι απομένει σ' αυτόν το ποσό των 213,30 ευρώ μηνιαίως (€791,03 – €577,73), το οποίο μπορεί να διαθέτει για την αποπληρωμή των οφειλών του. Θα πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το εδ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, όπως αυτό προστέθηκε με το άρ. 61 παρ. 2 του ν. 4549/2018 (ΦΕΚ Α 105/14-6-2018), το οποίο εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς δίκες κατά την έναρξη ισχύος του σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρ. 68 παρ. 8 του ίδιου νόμου (στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι ο όρος «εκκρεμής δίκη», κατά την άποψη του παρόντος δικαστηρίου, νοείται ως το διαδικαστικό στάδιο από την κατάθεσή ενός δικογράφου και μέχρις ότου το δικαστήριο απεκδυθεί της εξουσίας του επ' αυτού, είτε με την έκδοση οριστικής απόφασης, είτε με την κατ' άλλο τρόπο περάτωση της δίκης, πρβλ. ΑΠ 583/2003, ΕφΠατρ 45/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, και συνεπώς καταλαμβάνονται από την ως άνω διάταξη και οι αιτήσεις που συζητήθηκαν πριν την εισαγωγή του νόμου 4549/2018, πλην όμως δεν δημοσιεύθηκε απόφαση μέχρι την δημοσίευσή του), το ποσό που καταβλήθηκε συνολικά σε εκτέλεση της προσωρινής διαταγής θα πρέπει να αφαιρεθεί από το ποσό των δόσεων του άρ. 8 παρ. 2 διαιρούμενο δια το πλήθος των δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 8. Συνεπώς, δεν εφαρμόζεται πλέον η μεταβατική διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 του ν. 4161/2013, σύμφωνα με την οποία οι καταβολές που ορίζει ο ειρηνοδίκης στα πλαίσια της προσωρινής διαταγής που χορηγείται κατ' άρθρο 5 παρ. 2 συνυπολογίζονται στις καταβολές του άρθρου 8 παρ. 2 ή του άρθρου 9 παρ. 2, που θα ορίσει το δικαστήριο κατά την οριστική ρύθμιση, τόσο ως προς το ποσό όσο και ως προς το χρόνο τους κατ' άρθρα 5 παρ. 2 και 9 παρ. 4 ν. 3869/2010, και σε κάθε περίπτωση η ρύθμιση γίνεται πλέον επί τριετία μετά την έκδοση της απόφασης, χωρίς συνυπολογισμό του χρόνου της προσωρινής ρύθμισης. Έτσι, από το ποσό των 213,30 ευρώ θα πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των 246,38 ευρώ (€8.869,74 : 36 μήνες) και, ως εκ τούτου, οι δόσεις για την προκείμενη ρύθμιση θα πρέπει να οριστούν μηδενικές επί μια τριετία, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας.

12^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη αιτούσα, η ρύθμιση των χρεών της θα γίνει με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών επί τριετία (36 μήνες) απευθείας στην πιστώτριά της κατ' άρ. 8 παρ. 2 και ακολούθως με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών για τη διάσωση του ακινήτου της κύριας κατοικίας της κατ' 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, δεδομένου ότι υποβλήθηκε σχετικό αίτημα, μετά την υποβολή του οποίου η εξαίρεση από την εκποίηση είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο. Όσον αφορά το περιεχόμενο της πρώτης ρύθμισης, προκύπτει ότι απομένει στην αιτούσα το ποσό των 266,65 ευρώ μηνιαίως, το οποίο μπορεί να διαθέτει για την αποπληρωμή της οφειλής της. Από το ποσό αυτό, ωστόσο, θα πρέπει να αφαιρεθεί, σύμφωνα με το εδ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, όπως αυτό προστέθηκε με το άρ. 61 παρ. 2 του ν. 4549/2018 (ΦΕΚ Α 105/14-6-2018), το οποίο εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς δίκες κατά την έναρξη ισχύος του σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρ. 68 παρ. 8 του ίδιου νόμου κατά τα προαναφερόμενα, το ποσό των 117,66 ευρώ (€4.235,91 : 36 μήνες). Επομένως, η μηνιαία δόση του άρ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 θα πρέπει να οριστεί στο ποσό των 148,99 ευρώ (€266,65-€117,66), το οποίο θα καταβάλλει η αιτούσα επί μία τριετία (36 μήνες) απευθείας στην πιστώτριά της και εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας. Έτσι, μετά το πέρας της τριετίας, η οφειλή της θα έχει διαμορφωθεί στο ποσό των 6.802,04 ευρώ [€12.165,68 - (€148,99 X 36)]. Περαιτέρω, στα πλαίσια της ρύθμισης του άρ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της δεύτερης αιτούσας, όπως αυτή αναλυτικά περιγράφεται ανωτέρω, δεδομένου ότι την εξαίρεσή της από την εκποίηση παραδεκτά τη ζητεί η αιτούσα, καθόσον η αντικειμενική της αξία δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας για έγγαμο φορολογούμενο με ένα τέκνο (250.000,00 + 25.000) προσαυξημένο κατά 50%, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεσή της από την εκποίηση. Οι καταβολές αυτές, σύμφωνα με τον ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4161/2013, μη καταλαμβανόμενης της υπό κρίση αίτησης από το εφαρμοστικό πεδίο του ν 4336/2015, μπορούν να ανέλθουν μέχρι το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, δηλαδή έως του ποσού των 904,94 ευρώ (1.131,18 ευρώ η αντικειμενική αξία του ακινήτου κατά τα ανωτέρω X 80%). Με βάση λοιπόν τη ρύθμιση του αρθ. 9 παρ. 2, εφόσον το υπόλοιπο του χρέους της αιτούσας, μετά τις καταβολές της ρύθμισης του άρ. 8 παρ. 2 θα υπερβαίνει το

ποσό του 80% της αντικειμενικής αξίας της κατοικίας της (€6.802,04 > €904,94), το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντάς της πρόσθετο χρέος για την εξόφληση της οφειλής της αυτής, ίσο με το 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, ήτοι το ποσό των 904,94 ευρώ, απαλλασσομένης του υπολοίπου του χρέους της με την τήρηση της ρύθμισης. Ο χρόνος εξόφλησης του ανωτέρω ποσού πρέπει να οριστεί σε ένα (1) έτος, ήτοι 12 μηνιαίες δόσεις ποσού 75,41 ευρώ έκαστη, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας της σύμβασης δανείου, του συνόλου της οφειλής της αιτούσας, της οικονομικής της δυνατότητας και της ηλικίας της. Η καταβολή των δόσεων αυτών θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, και θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά από τη δημοσίευσή της παρούσας απόφασης, δεδομένου ότι το ποσό που η αιτούσα μπορεί να διαθέτει μηνιαίως για την αποπληρωμή των οφειλών της επαρκεί για την κάλυψη των δόσεων και των δύο ως άνω ρυθμίσεων (€266,65 > €148,99 + €75,41).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει να γίνουν δεκτές οι ως άνω αιτήσεις ως βάσιμες και κατ' ουσίαν, να ρυθμιστούν τα χρέη των αιτούντων, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας της δεύτερης των αιτούντων, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, ενώ παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται διότι η παρούσα δεν υπόκειται σ' αυτό το ένδικο μέσο (άρ. 14 του ν. 3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ τις από 21-10-2013 με αρ. έκθ. κατάθ. δικογράφου 798/24-10-2013 και 799/24-10-2013 αιτήσεις και τις προφορικά ασκηθείσες παρεμβάσεις.

Ι. ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 21-10-2013 με αρ. έκθ. κατάθ. δικογράφου 798/24-10-2013 αίτηση και την προφορικά ασκηθείσα παρέμβαση, την οποία χαρακτηρίζει αυτοτελή πρόσθετη, ερήμην της πρώτης και της δεύτερης των καθ' ων η αίτηση και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

13^ο φύλλο της με αρ.⁵⁰...../2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου (Εκούσιας Δικαιοδοσίας-Νόμος 3869/2010)

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος κατ' άρ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 με μηδενικές καταβολές, επί μια τριετία (36 μήνες), αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας.

ΕΞΑΙΠΕΙ της διαδικασίας ρευστοποίησης την περιουσία του αιτούντος.

II. ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 21-10-2013 με αρ. έκθ. κατάθ. δικογράφου 799/24-10-2013 αίτηση και την προφορικά ασκηθείσα παρέμβαση, την οποία χαρακτηρίζει αυτοτελή πρόσθετη, ερήμην της καθ' ης η αίτηση και του προς ον η κοινοποίηση εγγυητή και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τη μοναδική οφειλή της αιτούσας κατ' άρ. 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 με μηνιαίες καταβολές απευθείας προς την πιστώτριά της ποσού 148,99 ευρώ, επί μια τριετία (36 μήνες), αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας.

ΕΞΑΙΠΕΙ της εκποίησης το δικαίωμα επικαρπίας της αιτούσας επί του ακινήτου της κύριας κατοικίας της, ήτοι μίας ισόγειας οικίας εμβαδού 56,11 τ.μ, ευρισκομένης σε ακίνητο στη θέση «ΒΡΩΜΟΝΕΡΙ» του δ.δ. Γαργαλιάνων-Βρομονερίων του Δήμου Γαργαλιάνων του Νομού Μεσσηνίας, όπως αναλυτικά περιγράφεται στο σκεπτικό. Ορίζει το καταβλητέο από την αιτούσα για τη διάσωση του ακινήτου αυτού ποσό στο ύψος των 904,94 ευρώ. Ο χρόνος εξόφλησης του ανωτέρω ποσού πρέπει να οριστεί σε ένα (1) έτος, ήτοι 12 μηνιαίες δόσεις ποσού 75,41 ευρώ έκαστη. Η καταβολή των δόσεων αυτών θα γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, και θα ξεκινήσει τον πρώτο μήνα μετά από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στις⁹...-04-2021 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του στο Χαλάνδρι, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους και με την παρουσία της γραμματέως της έδρας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΛΣ

